Jordi Bernet: “El còmic és un gran mitjà d’expressió: pots explicar el que vulguis”

El gran dibuixant barceloní rebrà demà el premi Girocòmic-Ciutat de Girona en la segona edició del saló
Panini publica un recopilatori de ‘Clara de noche’

Jordi Bernet, al seu estudi Foto: JOSEP LOSADA.

Jordi Bernet (Barcelona, 1944) està oficialment i merescudament jubilat, després d’haver treballat –i cotitzat– gairebé sis dècades, des que, amb només 16 anys, va donar continuïtat per a Bruguera al personatge de Doña Urraca, creat pel seu pare, el també dibuixant Miquel Bernet, Jorge, quan aquest va morir el 1960 amb només 38 anys. Autor d’una obra immensa publicada arreu del món, Jordi Bernet és conegut sobretot per haver dibuixat durant prop de vint anys la sèrie Torpedo 1936 i per personatges tan emblemàtics com ara Clara de noche, de la qual ara Panini publica un recopilatori de 288 pàgines amb històries publicades a El Jueves però mai reunides fins ara en un llibre. Bernet rebrà demà al vespre (19 h) el premi Girocòmic-Ciutat de Girona i serà homenatjat en la segona edició del saló del còmic i l’entreteniment Girocòmic [http://www.firadelcomic.cat/girocomic/] , que tindrà lloc fins diumenge a les instal·lacions de Fira de Girona. Serà un reconeixement més per a Bernet, que ha rebut alguns dels premis més importants del món del còmic: el del festival d’Angulema (1986), el gran premi del Saló del Còmic de Barcelona (1991), el Yellow Kid (1995) i l’Inkpot Award de la Comic-Con de San Diego (Califòrnia), el 2011, compartint palmarès amb Steven Spielberg.

“El còmic és un gran mitjà d’expressió, amb ell pots explicar el que vulguis. El problema és que, en aquest país, sempre se l’ha menyspreat com una cosa infantil. A més, el món editorial ha estat sovint en mans d’inútils que han fet autèntiques massacres, coses molt mal fotudes. En aquestes condicions, gairebé és un miracle que hàgim sobreviscut”, diu Bernet, que amb la seva tècnica depurada, basada sovint en la immediatesa del blanc i negre i hereva dels grans autors clàssics nord-americans –entre ells, Alex Toth, al qual Bernet va substituir a Torpedo 1936–, sempre ha defensat el còmic com un art equiparable a qualsevol altre: “Hi ha hagut dibuixants genials i altres que no valen res, però el mateix es podria dir pel que fa a la literatura o la pintura. Com a tot arreu, un factor important és que et sàpigues vendre: hi ha talents excepcionals que no coneix ningú, com ara Jordi Longaron, i autors com Hugo Pratt que són molt hàbils per fer-se publicitat. A molts no ens agrada això de vendre’ns i, de fet, durant molts anys, abans que existissin els salons i fires del còmic, la majoria dels dibuixants gairebé no sortíem del nostre estudi.”

Tot i que no ha parat de dibuixar, ara Bernet ho fa perquè li ve de gust o li ho demana algú, sense pressions editorials. Ara es dedica sobretot a recopilar la seva obra, difosa des dels anys seixanta per editorials de diversos països. Panini ja va publicar el 2014 la integral de Torpedo 1936 en un volum de 720 pàgines –“No és gaire pràctic, perquè si el llegeixes al llit i et cau a sobre, et pot matar”, diu amb la seva fina ironia–, fruit de la seva llarga col·laboració amb el guionista Enrique Sánchez Abulí, que va acabar com el rosari de l’aurora. Sobre Clara de noche, amb guions de Carlos Trillo, Bernet diu que va ser “un experiment molt interessant, amb un tipus de dibuix no habitual en el món de l’humor”. “M’agrada molt dibuixar senyores bones”, afegeix sobre aquesta prostituta de formes contundents i gran humanitat. “El personatge neix dels records de quan jo era nano al barri

de Sant Andreu i al meu carrer hi vivia una senyora d'aquestes. Ara, en temps de correcció política, sona molt malament dir-li a algú «fill de puta», però en aquella època al fill d'aquella dona li teníem molta enveja perquè els seus clients li regalaven uns joguets de puta mare."

Bernet s'ha implicat molt en un altre llibre, El arte de Bernet, publicat fa pocs mesos. És un tipus de volum poc habitual aquí, en el qual ha reunit dibuixos de procedència molt diversa, fins i tot alguns fets de manera espontània en un avió. Li agradaria continuar compilant altres parts de la seva obra: el seu treball per a la revista belga Spirou a final dels anys seixanta, les històries de ciència-ficció d'Andrax, les de Jonah Hex per a DC Comics... El gran llegat de tota una vida, que resumeix així: "Soc dels pocs que ens ho hem passat bomba treballant."

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 11-10-2017 Pàgina 48

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1257706-jordi-bernet-el-comic-es-un-gran-mitja-d-expressio-pots-explicar-el-que-vulguis.html